

Zondag 28 januari 2024.

Marcus 1: 21 – 28

Opzij...opzij..opzij want ik heb ongelooflijke haast,
haast om te verkondigen dat het Koninkrijk van God nabij is.

Die haast kenmerkt het evangelie van Marcus.

Razendsnel volgen de gebeurtenissen elkaar op,
versterkt door woorden als onmiddellijk, direct, meteen...

Zoals Marcus het verhaalt, loopt Jezus niet gewoon maar rent Hij:
van hot naar haar, van wal naar schip, van woestijn naar beloofd land...

Het is één en al beweging.

Marcus... dat is niks voor mensen die, als de preek begint, eerst rustig een pepermunt pakken,
vervolgens onderuitzakken en denken: Es even sjen wat ut wurd van e moarn.

Die tijd krijg je bij Marcus niet.

Je kunt niet rustig blijven zitten, je moet in beweging komen
anders loop je wel achter de feiten maar niet achter Jezus aan.....

In de synagoge van Kafarnaum zitten, zoals elke sabbath, gewoontegetrouw de synagogegeangers op hun
vaste plekje. Ons kent ons en samen kennen we de bijbel.

Er is de zekerheid van de aloude woorden, het vragen naar de bekende weg.

Ze horen wat ze graag willen horen maar worden ze nog wel echt geraakt in hart en ziel?

Komt de boodschap nog wel aan, bereikt die nog hun hart of komt ze niet verder dan de oren?

Maar dan, op die sabbath, neemt Jezus het Woord.

Marcus verhaalt niet wat Jezus zegt maar wel wat het effect is: Iedereen is onder de indruk.

“Wat een spreker is die man”. Hij spreekt met gezag, heel anders dan de Schriftgeleerden:

Hij spreekt niet óver God maar heeft iets ván God.....

Dat voel je! En wie voelt het als eerste? Een man met een onreine geest.

Even voor alle duidelijkheid: We moeten wel begrijpen dat deze verhalen gekleurd zijn door de tijd,
waarin men minder kennis had van psychiatrische aandoeningen, waarin een verward mens
werd gezien als iemand met een kwade geest.

Maar als je daar doorheen kijkt, is het in de kern nog precies hetzelfde.

Het is het conflict tussen het heilige en het onheilige, tussen goed en kwaad, tussen vrijheid en dwang..

In de bijbel zijn onreine geesten, geesten in strijd met het heilige.

Het zijn de onheilige gedachten die mensen gevangen houden.

Mensen zó bezeten door eigen bezit of eigen gelijk dat ze geen oog hebben voor een ander.

Het is het gif, het wantrouwen, het negatieve dat mensen boeit en onze samenleving verziekt.

En niet te vergeten: de onreine geest van onverschilligheid waardoor mensen blijven zitten waar ze zitten
in plaats van op te staan tegen wat Gods koninkrijk ontheiligt.

Als Jezus in de synagoge het Woord voert, ruikt die onreine Geest onraad.

Want dit Woord raakt de mensen in het hart en dan kan het niet anders dat de hoorders opstaan om dat
Woord te doen.

En waar dat gebeurt, waar mensen gehoor geven aan Gods Woord, daar begint Gods Koninkrijk
en moeten onreine geesten het veld ruimen.

En dus voelen ze zich bedreigd, komt de geest uit de fles en raakt buiten zichzelf van woede.

“Wat hebben wij met jou te maken, Jezus van Nazareth?, schreeuwt hij “Ben jij gekomen om ons te verdelgen?”

Inderdaad., Jezus is gekomen om de machten die ons knechten te breken,
om mensen geboeid door onheilige gedachten te bevrijden,
bezetenen los te maken van wat hen bezit
blinden de ogen te openen,
doven Gods stem te laten horen
en verlamden of onverschilligen te doen opstaan.

Dit bevrijdende evangelie roept weerstand op want pure liefde , échte vrijheid is bedreigend voor de ongeesten die gebaat zijn bij angst, chaos, egoïsme, haat.

Daar maakt Jezus een einde aan.

In Kafarnaüm zijn de pepermunten vergeten. Niemand kan meer rustig blijven zitten want “ iedereen” zo verhaalt Marcus “raakt buiten zichzelf”

Het zijn dezelfde woorden die gebruikt worden bij het Pinksterfeest als de Geest uitgestort wordt.

In de synagoge van Kafarnaüm worden mensen bezielde door diezelfde Geest.

En nu maar hopen dat deze Geest hen de moed, het doorzettingsvermogen geeft om ook buiten de synagoge, buiten de kerk, het er niet bij te laten zitten maar dat ze opstaan om het goede nieuws, het bevrijdend evangelie te doen,

in het geloof en de hoop dat de ongeesten het veld zullen ruimen en Gods koninkrijk begint.

amen